

poesia

p

*16è Festival
nacional de
poesia
a Sant Cugat*

Dimarts, 18 d'octubre, 21 h
Teatre Auditori de Sant Cugat

Ajuntament
de Sant Cugat

Generalitat de Catalunya
Institut
de les Lletres Catalanes

**TEATRE-AUDITORI
SANT CUGAT**

SANTÍSSIMS POETES!

La música de Carles Santos,
protagonista amb la millor poesia contemporània

De tots els nostres artistes, segurament és Carles Santos el més inclassificable i, també, polifacètic. A *Santíssims poetes!* Santos ens oferirà un petit tast de la seva obra musical i poètica. Si bé s'ha guanyat a pols ser un dels nostres compositors més internacionals, no oblidem el seu treball *Voice Tracks* (Nova York, 1981), considerat una de les grans culminacions de la poesia sonora. Aquest còctel imprevisible anirà acompanyat de les veus de tres dels nostres grans poetes: Francesc Parcerisas, Marta Pessarrodona i Ester Xargay, que llegiran els seus versos acompanyats dels visuals d'Àlex Pallí. Un espectacle d'alta intensitat irrepètible on la poesia i la música seran els protagonistes en el seu estat més pur.

EVASIÓ

I l'alfabet desgavellat
bo i defugint l'ordre establert
delata que hem rosegat
el fre que clava l'univers
a la lletra que ens ha tocat.

Ester Xargay

(Desintegrar-se)

DESIG

Busco el desig de tu en mi;
com se'm fa; qui se'l menja.
Un protagonista que vol la reserva
del que és autèntic. No hi vull pensar,
i hi penso. Me n'adono, que hi penso.
Ara vindrà el cafè i les begudes,
el vagó massa ple de guineus
que també miren esverades.
Com un xaragall enfangat de pluja calenta,
m'abandona el temps -que es perfà dins
teu.
Desig, no cal fugir. Fes-te aquí, mig segur,
i escolta't, com les mans dins un buit
quan només deien que ens buscàvem.

Francesc Parcerisas

SCHÖNEBERG

Com sempre, ha estat un afer casual:
amistats d'amistats, aquí, allà,
al Nord, al Sud...
No m'agrades, de primer.
Potser et veig els meus defectes
(difícil trobada d'escorpins!)
i vull sempre miralls
de la visió més perfecta.
Segueix la nit i el vi blanc,
d'una regió alemanya
que m'és totalment estranya.
Tot d'una (mentre "actues")
ens trobem i ens sentim.
"Treu" és un adjectiu
que m'havia acabat d'aprendre,
i m'és molt útil per aquesta vetllada.
El vi i la nit segueixen i ens separen.
Hi ha, però la meua fidelitat,
temporal i absoluta, pel teu cos,
pel meu tacte.

Marta Pessarrodona

(Berlín Suite)

DONAXONA

Per què parles de música? Et puc
explicar tot el que no em passa
pujant i baixant escales.

Carles Santos